

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

PRÍLOHA RADOŠINSKÝCH NOVÍN

Číslo 2 Marec 2010

**„Nie je to hriešnik, čo sa vracia k Bohu, aby žiadal o odpustenie.
To Boh beží za hriešnikom a obracia ho k sebe.“**

Sv. Ján Mária Vianney

Očist' a obnov nás, Pane...

Rok čo rok sme počas pôstnej a veľkonočnej doby vyzývaní konfrontovať svoj život s udalosťami spásy. Znovu a znovu nás Cirkvev požíva hlbšie sa vnoriť do týchto najväčších tajomstiev našej viery, ale zároveň sa viac zamyslieť nad sebou samým, nad svojím životom. Vďaka krásnej liturgii nie sme divákmi týchto udalostí, ale hlavnými účastníkmi tejto veľkej drámy spásy. Ten, ktorý pre nás a pre našu spásu zostúpil z nebies a stal sa človekom, nás vykúpil a priniesol nám pravú slobodu, oslobodil nás od hriechu a večnej smrti.

Práve pôstna a veľkonočná doba je pre nás príležitosťou priblížiť sa k veľkým udalostiam spásy a uvedomiť si, aké veľké veci v nás a v našich životoch vykonal Pán, vzdávať mu vďaka za prijatý dar slobody. Kresťanstvo je jediné náboženstvo na svete, ktoré si uctieva obetného baránka ako Boha. Malo by nás to viesť k tomu, že prestávame hľadať obetných baránkov niekde inde.

To, čo nás tajomstvo kríža učí, je, ako sa postaviť proti násiliu, pričom by sme sa nestali nenávisťou. Učí nás, ako sa postaviť proti zlu, pričom by sme sa nestali sami zlom. Cítíme, ako sme napínaní obidvomi smermi – k Božej добрôte a odpusteniu, ako i k nenávisti a zlobe. Kríž znamená odmietnutie nenávisti, nepotrebuje poraziť druhého, pretože tak by len pokračovala tá istá hra, zostávali by sme v neúprosnom kruhu, v ktorom sa odpláca násilie. Ten kruh sa však svetu zdá normálny, ale nesmie byť normálnym pre Ježišových učeníkov.

Kríž veľmi jasne hovorí, že sa treba zlu postaviť na odpor, ale že zároveň chce uniesť napätie i bolesť, ktorú to prináša, miesto toho, aby sme trvali na tom istom, že čo robím ja, majú robiť i druhí. Na kríži života prijímame svoju vlastnú spoluvinu na zle i svoju spoluprácu s ním, miesto toho, aby sme si predstavovali, že stojíme na akomsi piedestáli morálnej nadradenosti.

Sami to však vôbec nie sme schopní dokázať, len keď sa hlboko stotožníme s Ukrižovaným a s ukrižovaným ľudstvom. Potom to Ježiš koná v nás, skrze nás, s nami a pre nás. V modlitbe a kontemplácii Krista na kríži rastieme vo viere. Skúšky, ktoré prežívame, potom už nepocítujeme ako niečo, čo nás oddeľuje od Boha, ale vnímame ich ako cestu očisťovania srdca, ktorá nás vedie do úplného odovzdania sa do Pánových rúk.

Drahí bratia a sestry, milí priatelia, želám vám a vyprosujem milostiplné a požehnané Veľkonočné sviatky.

Váš duchovný otec

Putovanie po Svätej zemi (III. časť)

Po sv. omši na Vrchu Blahoslavenstiev sme prešli do neďalekej Tabghy, kde je miesto zázračného rozmnoženia chleba a rýb, ktoré Ježiš vykonal, aby nasýtil zástupy, ktoré ho prišli počúvať. „... vzal päť chlebov a dve ryby, pozdvihol oči k nebu, dobrorečil, lámal chleby, dával učeníkom a učeníci zástupom... a tých čo jedli, bolo asi päťtisíc mužov okrem žien a detí“ (Mt 14,16-21). Kameň, na ktorom sa udial tento zázrak, slúžil ako oltár v kostole postavenom v 4. storočí na tomto mieste. V roku 1982 tu bol postavený moderný kostol v byzantskom štýle pre nemeckých benediktínov. V susedstve, na pobreží Galilejského mora, je kostol „Primát sv. Petra“, alebo Mensa Christi (Kristov stôl), postavený z čiernych čadičových skál, ktorý označuje miesto, kde sa Ježiš po tretíkrát po svojej smrti zjavil učeníkom. Tu spolu jedli a tu Ježiš poveril Šimona-Petra pastierskym úradom Cirkvi, keď povedal: „Pas moje baránky, pas moje ovce.“ (Jn 21, 15-19) Skala, ktorá sa nachádza v strede kostola, slúžila ako stôl, pri ktorom učeníci jedli spolu s Ježišom. Kostol sa nachádza v malom, tichom prístave spolu s otesanými schodmi, o ktorých sa hovorí, že na nich Pán Ježiš stával, keď pozeral na vodu. Ďalšia naša cesta viedla na miesta, kde Ježiš stretol svojich prvých učeníkov Petra, Ondreja, Jakuba, Jána a Matúša – rybárov na Galilejskom mori. Tu sme mali príležitosť okúpať sa a ochutnať miestnu špecialitu - rybu, pečenú na otvorenom ohni, ktorú volajú „Ryba sv. Petra“. Po niekoľkohodinovej prestávke sme prešli k vykopávkam mesta Kafarnaum, ktoré bolo za Ježišových čias bohaté židovské mesto. Pán Ježiš tu vykonal mnoho zázrakov. Zo Svätého písma poznáme uzdravenie malomocného, uzdravenie stotníkovho sluhy i Petrovej svokry a ďalšie uzdravenia (Mt 8, 1-16).

Mensa Christi, kameň v kostole Primátu sv. Petra

Pokračovanie na 2. strane

KRÍŽOVÁ CESTA POŽEHNÁVANIA (IV. časť)

† XIII. ZASTAVENIE: PÁN JEŽIŠ TRETÍ RAZ PADÁ POD KRÍŽOM

„Potom Jozef z Arimatey, ktorý bol Ježišovým učeníkom, ale tajným, lebo sa bál Židov, poprosil Piláta, aby mu dovolil sňať Ježišovo telo. A Pilát dovolil. Išiel teda a sňal jeho telo“ (Jn 19,38).

Aj členovia veľrady, Jozef z Arimatey a učiteľ zákona Nikodém, sa dali strhnúť Ježišovou láskou a šľachetnosťou a prekonalí strach a ľudské ohľady. Ako zlý príklad kazí druhých, tak dobrý príklad povzbudzuje druhých k lepšiemu. Ak pred požehnaním cítiš v sebe nejaký hriech, najprv ho vyznaj! Ak ťa niekto nahneval, ihneď mu odpusť! Ak ťa niekto alebo niečo zotročuje, odriekni sa tej veci a tej osoby! Tak bude môcť prechádzať cez teba Boží pokoj a Božia sila, ktorá premení ľudí.

† XIV. ZASTAVENIE: PÁNA JEŽIŠA VYZLIEKAJÚ ZO ŠIAT

„Vzali Ježišovo telo a zavinuli ho do plátna s voňavými olejmi... V tých miestach, kde bol ukrižovaný, bola záhrada a v záhrade nový hrob, v ktorom ešte nik neležal. Tam teda uložili Ježiša...“ (Jn 19,40-42).

*Útulný Kríž, najkrajší strom,
Ty skvost medzi stromami...
Vznešený kmeň, ohni vetvy,
zjemni postoj pristrohý,
hoci Tvorca dal ti tvrdosť,
keď ťa staval na nohy,
neotváraj rany Kráľa,
našej spásnej zálohy.*

Ján Pavol II.

nad smrťou, večného života nad večnou smrťou, sko slávneho zmŕtvychvstania. Otvorené je aj pre teba! Pochovaj všetko staré, sebecké, v úprimnom obrátení sa ku Kristovi a jeho evanjeliu a jeho slávny hrob sa stane aj pre teba počiatkom nového plnšieho života. Keď úprimne

Telo Pána zavinuli do plátna a položili ho do hrobu. Semienko muselo odumrieť, aby z neho vzišla najvyššia forma života. Ježišov hrob je plný lásky a nádeje. Nový hrob pre nového človeka, víťazstvo lásky nad sebeckom a nenávisťou,

víťazstvo života

dobrorečíš a žehnáš tým, ktorí ťa smrteľne zraňujú a pokorujú, zomieraš s Ježišom...

Štrnástym zastavením, Pána Ježiša ukladajú do hrobu, sme ukončili Krížovú cestu požehňavania. Medzi hrobmi roztrúsenými po všetkých kontinentoch našej planéty, je jeden Hrob, v ktorom Boží Syn, človek, Ježiš Kristus usmrtil ľudskú smrť: „O mors ero mors tua – smrť, ja budem tvoja smrť“ (1. antifóna vešpier Veľkej soboty).

Od chvíle, ako bol človek vyhnaný od Stromu života (por. Gn 3), zem sa stala cintorínom. A hoci sa naša planéta ďalej zaplňa hrobmi ľudí, hoci sa stále viac rozširuje cintorín, v ktorom sa človek pochádzajúci z prachu obracia na prach, predsa všetci ľudia, ktorí hľadajú na hrob Ježiša Krista, žijú v nádeji na zmŕtvychvstanie. Kristova smrť nie je koniec, ale nám otvára cestu pre zmŕtvychvstanie a nádej, že aj my budeme pretvorení na podobu zmŕtvychvstalého Pána.

Pane Ježišu, z lásky k nám si vyniesol na kríž všetky naše hriechy a kľatby a stal si sa pre nás nevyčerpatelným prameňom požehňavania. Ďakujeme ti, že si nám ukázal spôsob, ako čerpať dobrorečením z tohto prameňa, ako prinášať požehnanie našim blíznym.

Spracovala MB

Pokračovanie z 1. strany

Z Ježišovho učenia tu odznegli podobenstvá o rozsievачovi, kúkoli a pšenici, horčičnom semienku, o poklade ukrytom v poli, a podobenstvo o rybárskej sieti. Panuje presvedčenie, že trosky synagógy, ktorú sme navštívili, stoja na mieste pôvodnej synagógy, v ktorej Ježiš kázal počas svojho pôsobenia v Galilei. Nachádzajú sa tu aj pozostatky skupiny domov, ktoré boli objavené pod zvyškami byzantského chrámu. Nový osemhranný kostol postavený na tomto mieste je z betónu a skla a stojí na 8 betónových pilieroch. V strede kostola je podlaha zo skla, cez ktorú sme mali možnosť vidieť pozostatky domu sv. Petra. Naša ďalšia cesta smerovala na miesta, kde Ježiš povedal známe slová Šimonovi-Petrovi: „Blahoslavený si Šimon, syn Jánov... Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu. Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva...“ (Mt 16,13-19).

MB

Interiér kostola Rozmnoženia chleba a rýb

DETI Z NAŠEJ FARNOSTI

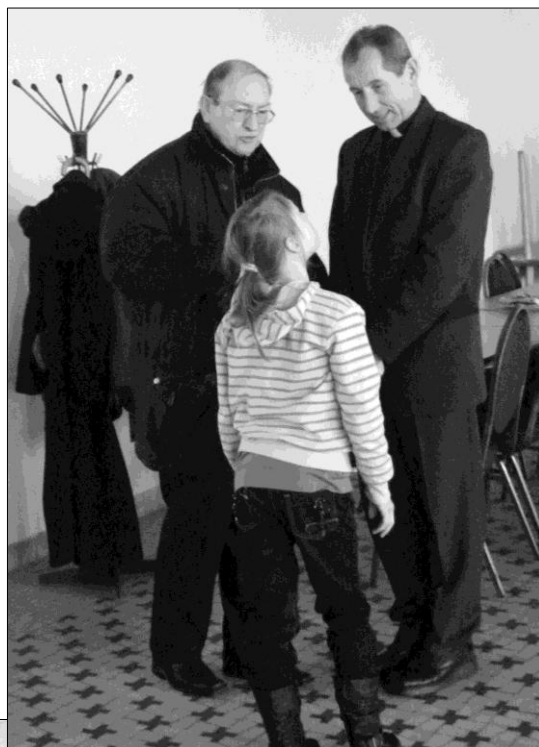
DEKANÁTNY PLES KOLEDNÍKOV

Dlho očakávaný Dekanátny ples koledníkov Dobrej noviny sa už po druhýkrát uskutočnil v Nitrianskej Blatnici 30. januára 2010. Zúčastnili sa na ňom koledníci zo štyroch farností v sprievode svojich duchovných otcov a vedúcich dospelých. Z našej farnosti na ples prišlo 26 detí, sprevádzali ich p. Sigetová, Bušíková a z Behyniec dievčatá D. Neumannová, M. Barátová a M. Macháčová a, samozrejme, pán dekan, veď to bol dekanátny ples. Stretnutie začalo sv. omšou v kostole Povýšenia Kríža v Nitrianskej Blatnici. Obetné dary niesli deti z našej farnosti – Barborka Petrášová a Marek Lesay.

Po nej nasledoval ples v kultúrnom dome. Začal sa naplnením prázdných brušiek detí. Tety z Nitrianskej Blatnice pripravili nielen obed, ale aj čaj a zákusky. O dobrú náladu sa postaral blatnický pán farár Mgr. Jozef Hužovič, ktorý dokázal deti zaujať veľmi vtipnými a zaujímavými súťažami. Veď vypiť pohár čaju v čo najkratšom čase so slamkou dlhou 50 cm nie je najľahšie. Pri ďalšej súťaži mali výhodu tie deti, ktoré pomáhajú mamičkám v kuchyni pri varení, lebo z deviatich ingrediencií mali so zaviazanými očami uhádnuť podľa chuti a vône najmenej päť. Aj ďalšie súťaže boli veľmi zaujímavé. Tanec dvojíc s balónom, pričom sa tancujúci nesmeli držať, alebo „slalom“ dvojíc s balónom, pri ktorom dvojica držala balón pritlačený hrudou a prekonávala v čo najkratšom čase stanovenú dráhu, ďalej nafúknutie balónov do prasknutia, pri ktorom sa najviac potrápili deti zo skupiny najmladších, lebo ho ani nafúkať nedokázali, nieto ešte prasknúť. To, že máme v našej farnosti šikovné deti, dokazuje druhé miesto v súťažiach zúčastnených farností. Medzi súťažami prebiehalo žrebovanie tombolových lístkov. Cien bolo hádam viac ako detí, ale nie každý má šťastie, takže niektoré deti si niesli domov viacero cien – najviac bolo deväť(!) a niektoré nič. Ples by nebol plesom bez tanca. Pri ich zvládaní sa deti riadne zahriali i zabavili. Nebolo to len poskakovanie, ale veľmi sústredené spoločné rytmické pohybovanie sa podľa hudby.

Ďakujeme všetkým organizátorom. Už sa tešíme na ďalší ples.

MB

Kajajte sa a verte evanjeliu!

Tak znejú slová pôstnej výzvy pre každého človeka. Poznačenie popolom na čele je znakom našej ochoty zmeniť sa, obrátiť sa k Bohu, oľutovať zlo, ktoré sme spáchali a snažiť sa žiť inak – lepšie. Zdá sa vám to ťažké? Máte pravdu, priznať sa k chybe, uznať vlastné pochybenie a robiť nápravu je ťažké, ale vždy je tu Ježiš, ktorý nám dáva silu. Žalmista píše: „Veď ty si moja sila a moje útočisko, pre svoje meno budeš ma viesť a opatrovať,“ (Ž 31,4). Ak sme povolaní od krstu ohlasovať Božie diela, o to viac sme pozvaní aj k zmene vlastného života. Pôstne obdobie je najlepším časom na túto zmenu, lebo je milostivým časom. Pôst, modlitba a dobré skutky sú to, čo potrebuje chorý svet ako liek. Naše vzťahy sú plné pretvárek. Ako sa rozprávame počas prestávok, ako sa vyjadrujeme aj o kamarátoch, ak práve nie sú v škole? Kritizujeme skutky iných, ale aké sú tie moje skutky? Žijem svoje dni v Božej milosti a na Božiu slávu? Alebo sa snažím len o to, aby som vynikol, vynikla za každú cenu? Ak sa nad tým zamyslíme, musí nám všetkým byť jasné, že pôst nie je len zrieknutie sa mäsitých pokrmov, ale naštartovanie nášho zlepšovania sa vo vzťahu k Bohu. Modlitba krížovej cesty je svetlom pre pochopenie Ježišovej lásky ku mne, zrieknutie sa niečoho nám dáva silu oslobodiť sa od zbytočností, osobná modlitba nás posúva do Božej prítomnosti. Skúsme využiť šancu, ktorú nám Boh ponúka, zapojme sa do liturgických slávení, povzbudíme sa navzájom k účasti na sv. omši. Ak pôjdem ja, pôjde aj kamarát, či kamarátka. Možno by sa našlo aj zopár iniciátorov detskej krížovej cesty, teda pobožnosti, pri ktorej by ste sa vy – deti a mládež modlili jednotlivé zastavenia krížovej cesty, aby ste lepšie spoznali aj túto časť Ježišovho života.

Prajem nám všetkým veľa sily a odvahy k zmene zaužívaných zvykov! Nech naše veľkonočné ALELUJA znie radostnejšie ako inokedy práve preto, že sa nám otvoria oči i srdce pre Božie tajomstvá!

AKR

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY 3/4 2010

MAREC 2010

Všeobecný: Aby sa svetová ekonomika riadila zásadami spravodlivosti a rovnosti, berúc do úvahy skutočné potreby ľudí, osobitne chudobných.

Misijný: Aby cirkvi v Afrike boli znamením a nástrojom zmierenia a spravodlivosti.

Úmysel KBS: Aby príklad sv. Jozefa, pestúna Pána Ježiša, povzbudzoval kňazov do verného prežívania svojho povolania.

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA

Denne – okrem nedele, pol hodiny pred sv. omšou vo farskom kostole

K prvému piatku:

- **V Radošine** v pondelok od 15.30 do 17.00 hod., v stredu po rannej sv. omši, v piatok od 8.00 do 9.00 hod. a popoludní od 15.30 do 17.00 hod.
- **V Behinciach** v utorok od 15.30 do 17.00 hod.
- **V Bzinciach** vo štvrtok od 15.30 do 17.00 hod.

ADORÁCIA

V Radošine na prvý piatok od 8. do 17. a 19. marca (sv. Jozef) od 8. do 17. hodiny.

KATECHÉZA

Sviatosť krstu: Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa, si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním s kňazom osobne, alebo telefonicky (038 5398281, 0905 345869). Od marca 2010 sa sviatosť krstu bude udeľovať jedenkrát v mesiaci, a to na tretiu nedeľu mesiaca.

Sviatosť manželstva: Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o prijatie sviatosti.

Príprava dospelých na prijatie sviatostí: Príprava na prijatie sviatosti krstu dospelých, prípadne iných sviatostí, trvá dva roky.

Farská knižnica informuje: Otváracie hodiny farskej knižnice zriadenej v priestoroch obecnej knižnice na Obecnom úrade v Radošine sú: **streda od 13.00 do 16.00 hod.**

VÝZNAMNÉ LITURGICKÉ DNI

MAREC 2010

19.	Sv. Jozef, ženích Panny Márie	slávnosť
25.	Zvestovanie Pána	slávnosť
10.	Nedeľa utrpenia Pána – kvetná nedeľa	

APRÍL 2010

1.	Zelený štvrtok – večerná sv. omša na pamiatku Pánovej večere	
2.	Veľký piatok – slávenie utrpenia a smrti Pána	
3.	Svätá (Veľká) sobota	
4.	Veľkonočná nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania	slávnosť
5.	Veľkonočný pondelok	
11.	Nedeľa Božieho milosrdenstva	
25.	Nedeľa Dobrého pastiera	
29.	Katarína Sienská, učiteľka Cirkvi, spolupatrónka Európy	sviatok

APRÍL 2010

Všeobecný: Aby sa sklony k fundamentalizmu a extrémizmu odstraňovali stálym rešpektom, toleranciou a dialógom medzi veriacimi.

Misijný: Aby prenasledovaní kresťania za podpory Ducha Svätého vytrvali vo viere a verne svedčili o Božej láske k celému ľudstvu.

Úmysel KBS: Aby slávenie veľkonočného tajomstva posilnilo v srdciach kňazov radosť a nádej v službe, najmä zo slávenia svätej omše.

SPRÁVY ZO ŽIVOTA FARNOSTI

• Na sviatok Krstu Pána 10. januára, ktorým sa zároveň skončilo Vianočné obdobie a začalo sa Obdobie „cez rok“, obohatil slávenie svätej omše chrámový zbor z Bojne. Po skončení slávnostnej liturgie zaspieval niekoľko piesní navyše a svojím profesionálnym, obdivuhodným výkonom sa stal pre nás „malým vianočným koncertom“ a zároveň čerešničkou na torte po krásnych vianočných sláveniach.

• Stretnutie koledníkov Dobrej noviny s vyhodnotením koledovania 25.12. 2009 sa uskutočnilo 17. januára 2010 v Centre sv. Pavla.

• Podľa rozhodnutia Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov a Svetovej rady cirkví sa každý rok od 18. do 25. januára koná Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov. Do tejto akcie sa zapojili aj veriaci v našej farnosti.

• V pôstnom období sa veriaci v našej farnosti modlia posvätný ruženec aj v dňoch, keď nie je sv. omša vo farskom kostole, to znamená v utorok a vo štvrtok o 17. hod. Úmysel modlitieb je: „Aby deti a mládež z našej farnosti našli cestu ku Tebe, Pane“ a za rodičov a vychovávateľov detí.

VY SA PÝTATE, MY ODPOVEDÁME ...

Pán dekan, na prvý piatok, a v našej farnosti aj na sviatok sv. Jozefa, je po celý deň k poklone vyložená Oltárna sviatosť. Keďže je vystavená, aby sme sa poklonili Pánovi, ktorý je v nej tajomne prítomný, kľáčime. Pred sv. omšou ju po príslušnej modlitbe odkladáte do Bohostánku. Tento obrad tesne predchádza sv. omši, vchádzate do kostola oblečení v ornáte a v sprievode miništrantov, aby ste hneď po požehnaní veriacich so sviatosťou Oltárnou a jej odložení začali jej slávenie. Nie sme si istí, či sa vo chvíli Vášho vstupu máme postaviť, alebo máme zostať ďalej kľáčať a postaviť sa, až keď sa začne spievať úvodná pieseň k sv. omši. Prosím, aby ste nám vysvetlili, ako je to správne.

Po porade s diecéznym liturgickým expertom odpovedám: Keď je v kostole vystavená sviatosť Oltárna, kňaz s asistenciou v tichosti (nezvoní sa) vstupuje do kostola. Počas tichého vstupu kňaza a asistencie k oltáru zhromaždený ľud **KĽAČÍ** a kňaz so sprievodom pokľakne pred Eucharistiou. Tak začína záverečnú pobožnosť, ktorú zakončí požehnaním a uložením sviatosti Oltárnej do Bohostánku. Po uložení sviatosti Oltárnej do Bohostánku a pokľaknutí kňaza na jedno koleno ľud povstane a stojí aj pri odchode kňaza do sakristie. Tento záver platí aj v prípade akejkolvek inej pobožnosti (litánie, krížová cesta a pod.). Ak po adorácii nasleduje sv. omša, tá začína bežným spôsobom. Je to nový predpis, aké sa pri sláveniach z času na čas prijímajú.